

BOGOLJUB

CERKVENI LIST ZA SLOVENCE.

Štev. 14. Leto II.
V LJUBLJANI, 28. julija 1904.

Izhaja

vsak drugi četrtek
po 1. in 15. dnevu v mesecu.

Izdaja „Katoliška bukvarna“.
Tiska „Katoliška tiskarna“.
Urejuje Janez Ev. Kalan.

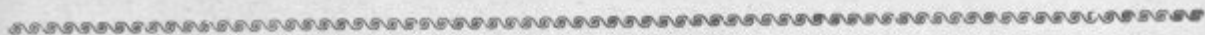
Cena

mu je na leto 1 K 60 vin.
Zunaj Avstrije 2 K 8 vin.
Za Ameriko 2 K 60 vin.

Spisi in dopisi se pošiljajo: Uredništvu „Bogoljuba“ v Zapogah, P. Smlednik, (Kranjsko).
Naročnina in inserati pa: Upravništvu „Bogoljuba“, Ljubljana, Kopitarjeve ulice 2.

Vsebina XIV. zvezka:

	Stran
Slavnostna pridiga na Brezjah	209
Velegrajska himna	213
Porcijunkulski odpustki, — način molitve	214
Gedeon	215
Dolenjska dekleta na Zaplaz!	216
Življenje sv. očeta Pija X.	216
Iz kitajskih misijonov	218
Razgled po katoliškem svetu	219
Cerkveni razgled po domovini	221
Odpustki meseca avgusta 1904	224
V molitev se priporočajo	224
Darovi	224

ROGOLJUR

CERKVENI LIST ZA SLOVENCE.

Slavnostna pridiga na Brezjah

ob priliki vseslovenskega mladeniškega shoda dné 4. julija.

Veliki častivec in prijatelj Marijin, ljubeznivi sveti Bernard, je imel navado, ko je šel mimo Marijine podobe, da je vselej pozdravil nebeško Gospó: Ave Maria! Zdrava Marija! — Nekega dné, ko jo je spet po navadi pozdravil, da bi mu pokazala, kako všeč ji je njegov pozdrav, odzdravila in odgovorila mu je: Ave Bernarde! Zdrav bodi Bernard! . . .

Tudi vi, fantje moji, ste prispeli in pri-vreli od vseh plati mile slovenske zemlje — v tem letu Marijinega jubileja — sem v to častito svetišče Marijino, kjer si je sama izbrala sedež milcsti; prispeli jo pozdravit, kakor jo je pozdravljalo tukaj že na stotisoče romarjev: Ave Marija! Zdrava Marija! Pozdravljena, naša mati, „Marija pomagaj“ na Brezjah! — In kakor je Mariji dopadel pozdrav Bernardov, tako, sem prepričan, tudi z nedopovedljivim dopađenjem gleda na vas, na to tako ogromno in tako čvrsto množico svojih častivcev. In zdi se mi, da jo vidim, nebeško Mater, kako vam prikimava, kako se vam smehlja; zdi, da jo slišim, kako vam odzdravlja: Avete! Zdravi, moji fantje,

Pridite k meni vsi, kateri me želite in nasitite se mojega sadú!

Zakaj moj duh je slajši kakor med, in moja dedščina nad med in satovje. Sirah 24; 26, 27.

tudi vi! Zdravi mladeniči slovenski! Dobrodošli v mojem svetišču!

Da, avete! Pozdravljeni, dragi sinovi slovenske zemlje, kličem vam tudi jaz v imenu Marijinem: pozdravljeni! Taka truma fantov okoli nebeške Matere! Stotisoče romarjev je že gledala in sprejela ta cerkev pod svojo streho, od vseh krajev in vseh stanov, tega pa še ni videla breška cerkev, tega še ni gledala Mati božja na Brezjah, kar gleda danes. Zato se mora veseliti tega novega izrednega prizora vsako verno slovensko srcé, in najbolj se ga veseli nebeška naša Mati sama. Jej, kako se raduje njeno materinsko srce, kako se smehlja njeno lice! Saj ona tako rada vidi mnogo svojih okolu sebe. Kako jih kliče in vabi, naj se ji približajo: „Pridite k meni vsi, ki me zaželite, in nasitite se mojega sadú! Zakaj moj duh je slajši kakor med in moja dedščina nad med in satovje. Pri meni je vsa milost življenja in resnice, pri meni vse upanje življenja in čednosti.“

(Sir. 24, 24—27). Pri Mariji najdete res pravo življenje, življenje, ki je vredno življenja, pravo veselje, ki se vam ne bo nikoli zagrenilo, pravo moč, na katero ste po pravici lahko ponosni, pravo neskaljeno srečo lepih mladih let. Da, v senci Marijinega varstva bođe potekla vaša mladost v sladkem miru in zadovoljnosti, ki ga nikjer drugod na svetu ne dobite.

In vi fantje, ste slišali ta vabeči glas Materin in se mu odzvali. To je veselo, to je lepo od vas.

Ni namreč samo Marija, ki vas kliče, niso samo sveti glasevi, ki vas vabijo k sebi. Tudi drugi se oglašajo, vas kličejo in mičejo in vabijo in naravnost vlečejo za seboj. Za mlade ljudi se vse trga, vsak jih hoče imeti. Vabi vas svet in oni, ki so njegovi, to je posvetnjaki. Koliko lepega vam imajo pokazati in kako znajo svojo reč priporočati: Fant, ne bodi neumen, ne bodi otročji, ne daj si ukazovati, ne daj se vezati, glej ta pisani svet, privošči si veselja, naužij se življenja! — Vabijo vas strasti, oh te strasti, ki imajo tako močne korenine v mladeniškem srcu! Kako močni glasovi, kako mičejo in vlečejo! — Oh, koliko jih zvabijo ti glasovi mladih ljudi, potegnejo v svoje vrtince, vrtince svetnega veselja, vrtince grešne poželjivosti, kjer se potopé, kjer se zgubé za zmirom; pridejo ob nedolžnost, ob čast, ob poštenje, ob srečo, ob mir, ob veselje, ob zadovoljnost, in tavajo po svetu, kakor od viharja razbite barke po morju!...

Če pa celó mladenič malo pogleda čez meje svoje fare ven v svet, — in koliko mladeničev gre po svetu za kruhom! — tedaj vidi, kako se svet Bogu upira in otreša s sebe jarem Kristusov, kako neče nič vedeti o kakih zapovedih, bodi božjih, bodi cerkvenih, kako kujejo načrte zoper Gospoda in njegovega Maziljenca, kako vse križem vpijejo kakor Judje pred Pilatom: Nočemo tega, da bi vladal nad nami! Vidi, kako črtijo in črnijo Cerkev, kako jo tožijo in dolže, kakor Judje Kristusa, kako ji obračajo hrbet in vpijejo: proč od Rima! Človeku, in zlasti mlademu, se mora zmešati v tem divjem kriku; ni čuda, če ga to vpitje omami in če jih toliko zgreši pravo pot skozi življenje! Crni oblaki se zgrinjajo nad Cerkvijo,

vihar divja, valovi udarjajo, vetrovi tulijo, grom bobni, bliski švigajo in treskajo vsevprek! Jój in gorje Petrovemu čolnu in njim, ki so v njem!...

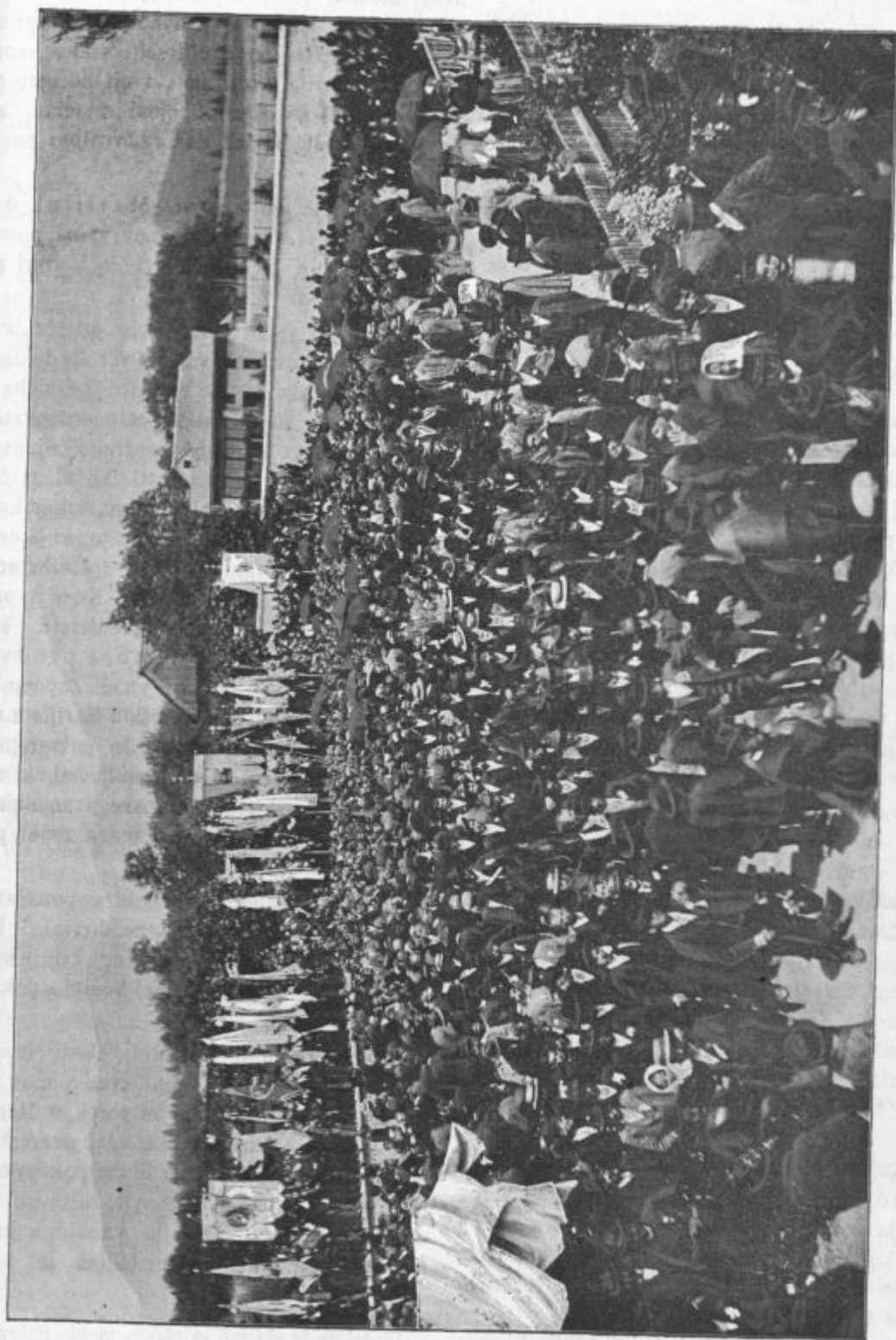
Ali v tej splošni zmedi in obupnosti, v tem divjanju in vihranju, — glej: prikazuje se na nebu mavrica, znanilka miru, znanilka jasnega dne!... *Signum magnum apparuit in coelo...* Veliko znamenje se je prikazalo na nebu; žena, oblečena s solncem, luna pod njenimi nogami in krona dvanajsterih zvezd okolu njene glave, — kakor jo je že Janez Evangelist pred 1900 leti gledal v skrivnem razodetju —: brezmadežna Devica in Mati Marija. To je turn kralja Davida v tej strašni duhovni vojski, svetilnik sredi morskikh vodâ, nad katerim se lomijo in razbijajo besneči valovi.

In v teh viharjih, teh Cerkvi sovražnih časih, v tej zmedi, tej zapeljivosti, v teh bojih, ki jih imate bítí s svetom, s satanom in z lastno naturo, ste pribežali vi, slovenski mladeniči k temu — svetilniku, k temu nepremagljivemu stolpu — k Mariji, Materi brezmadežni.

O pozdrayljeni še enkrat in tisočkrat, mladeniči v Marijinem vzhodu, v — taboru Marijinem! Nova vojska se zbira: slovenski fantje gredo pod zastavo Marijino na vojsko zoper svet in satana, na vojsko za vero in domovino. O, krasen prizor, taka vojska! Da, zares, take vojske nam je potreba! Ali vidite, kako tudi po slovenskih poljanah divja boj zoper Cerkev, nevesto božjo, zoper vero, najdražjo dedščino naših očetov; kako tudi slovenski jezik zlorabijo, da smešijo in zasramujejo svete nam in drage reči, naprave božje, da, same iste Matere božje so se že predrzno lotili.

Zato pa je čas in potreba, da ste stopili skupaj vi mladeniči, upanje naše domovine, da ste se zbrali skupaj na sveti boj.

Da, če vi fantje stopite v bran, če se vi vstopite v vrsto proti sovražniku, je ne bo nobena sovražna sila predrla. Res, če se fantje zavzamejo za dobro, za vero, za čednost, za poštenost; če fantje v cvetu svojih let, v polnosti svojih moči goré za Boga in za Marijo, —

Prizor na Brezjah pred cerkvijo koj po prihodu, pred začetkom pridige.

kaj poznate veselejšega, kaj nadepolnejšega na vsej božji zemlji?

Tako, tako! Fantje pri Mariji, vojaki okolu svoje vojvodinje, sinovi okolu svoje Matere!... Da, fantje, bodite Marijini: vojaki Marijini, sinovi Marijini! Delajte vedno veselje in čast svoji Materi, svoji Gospé! Bodite njeni s srcem, z duhom; bodite njeni — v dejanju in življenju! Nedolžnost, poštenost, dostojnost, treznost, čistost, značajnost, to so lastnosti, ki naj vas krasijo, to vaša vojaška uniforma, vaše zvezde, vaše šarže! Skrbite, da ohranite to uniformo čisto! In če je vojak ponosen na svojo lepo uniformo, na to uniformo — na čednosti vaših mladih let — boste lahko vi ponosni stokrat bolj. Če je mlad človek v nevarnosti svojih let, v obilnosti svojih skušnjav dober, nedolžen, kreposten, to je nekaj vredno, to stvar, ki se ne dá z denarjem preplačati, to čast, ki ji ni enake! Ne v tem, koliko kdo izpije, koliko ga nese, koliko jih kdo ob tla zažene, še manj v kletvi in pridušanju, v ponočevanju in razsajanju in kar je tem podobnih reči, ampak v čednosti iščite svoje časti! Če boste taki, boste si lahko po pravici trkali ob prsa: Mi smo mi! Mi smo fantje od fare! Ne bojimo se nikogar ker se nikogar nimamo bati!

Hvala Bogu, jelo se je v tem oziru pri nas na bolje obračati! Bili so časi — in to ni davno — ko so bili fantje celih vasi v vojski med seboj. V tem so iskali svoje časti, kdo bo hujše udaril. V zadnjem času pa vidimo, da se fantje skušajo v lepših rečeh. Branje, petje, nedolžno igranje, in nazadnje tudi molitev in zakramenti, to so reči, katerih se vedno bolj oprijemljejo, v katerih se vedno bolj skušajo naši mladeniči. Po tem potu, fantje, naprej! Potem boste vredni vojaki, vredni sinovi Marijini.

Ko boste pa sami zase jaki, krepki, krepostni, v dobrem utrjeni, boste pa obenem tudi krepka bramba, krepka vojska zoper sovražnike božje in svete Cerkve in domovine naše, in z združenimi močmi bomo vrgli sovražnika nazaj.

Vsi ti lepi načrti, mladeniči moji, ki sem Vam jih narisal pred duhovnimi očmi, ne bodo ostali sami načrti, same besede, ampak se bodo

izpolnili, če se boste le zvesto držali Marije, svoje Matere, svoje vojvodinje!

Zato pa, fantje, se ji danes, na ta lepi svoj dan izročite, posvetite! Recite vsak v svojem srcu: Da, Marija, tvoji smo, tvoji hočemo biti! Da bi pa bili še ožje sklenjeni s teboj, zato se danes vsak izmed nas radovoljno posveti tvojemu srcu.

Najprej in najbolj vi, Marijini družabniki! Vi ste se ji že enkrat na poseben način posvetili z gorečo svečo v roki pred njenim oltarjem...

Morda je v teku časa jela goreča sveča vam ugašati: gorečnost vaša in veselje do družbe pojemati, morda ste se oplašili posmeha posvetnjakov, in se jeli družbe celo sramovati?... Ako to, potem se danes poživite, ojunačite! Proč strah, proč bojzljivost! To ni za fante! Fant mora biti koražen! Če kje, tukaj koraža velja! Glejte, niste sami; še vas je, še je dobrih ljudi veliko na svetu! — Prva dolžnost vojaka mora biti pogum, srčnost. Kdor v vojski zastavo zapusti in zbeži, ga ustrelé. Tudi vas, sinovi Marijini, mora predvsem krasiti krščanski pogum. Zapomnite si dobro: Prva naloga mladeniških Marijinih družb je ta, da premagajo, stró in poteptajo tisti neumni in nesrečni strah pred ljudmi, ki toliko dobrega zamori. Več krščanskega poguma, več svetega ponosa! Pobožnost mora zopet priti k časti!

Kaj samo hudobija naj bi se ponašala, bahala? čednost in pobožnost pa skrivala? Ravno narobe! Hudobija, brezbožnost se skrivaj in sramuj, pobožnost in čednost pa naj hodita s pokončno glavo, z odprtim čelom!

Vi, družabniki Marijini, zlasti imejte od danes pogum, veselje, neki sveti ponos v tem, da ste v Marijini družbi in torej v Marijinem srcu zapisani! Ako ste bili kdaj nezvesti svoji prvi obljudi, se danes na tihem pokesajte svoje nezvestobe, potem pa ponovite in zatrdite svojo obljudo in recite sedajle vnovič s krepkim glasom, s polnim premislekom in s celim srcem:

(Sedaj se je skupno in glasno molilo posvečenje Materi božji.)

Kaj pa vi drugi, bi li ne hoteli tudi take svete zaveze z Marijo napraviti? Ej, to bi napravili veselje Mariji! Upam, da vas, ki vas morda le en korak, le en pomislek zadržuje od Marijine družbe, današnja slavnost navduši in vzdigne, da ta korak storite, da v družbo vstopite.

Ako pa iz kakršnegakoli vzroka tega ne boste storili, toda — pošteno, krščansko, kaj ne, hočete tudi vi živeti? O tem priča že današnja vaša tukajšnja pričujočnost. Saj ste danes vsi tako za dobro vneti. Oh, naj ne bo današnje navdušenje le trenotno, navdušenje samo enega dneva! Ponosite ga domú in netite ogenj gorečnosti dalje! Naj bi bil sad današnjega preznamenitega dneva ta, da bi se mladeniči in tudi možje slovenski bolj vneli za pobežno življenje! Da, od danes naprej hočemo za ta visoki cilj še bolj delovati! Bilo je danes prvikrat, a ne bodi zadnjikrat, da smo se sešli tako moški sami zase na božji poti. Še bomo prišli k tebi, o Marija,

bodi tu bodi tam na slovenski zemlji, kjer si si izbrala svoj sedež. Saj čutimo, kako prijetno nam je pri tebi biti. Da, o Marija, slovenski mladeniči in možje hočejo od danes zvesteje služiti tebi in tvojemu slnu, da boš ti in po tebi tvoj sin vedno bolj zavladal po slovenski domovini.

Mati na Brezjah, vsliši zveste sine!
Bodi Kraljica naše domovine, naše mladine!

Čuj, o Marija, v tej slovesni uri, našo obljubo, prisego naše zvestobe!:

Tebi, Marija, mogočna Kraljica,
Fantje ponižno darimo srcé.
Tudi nas sprejmi, o sladka Devica,
V svoje naročje sinove zvesté.
Trdno kot skala, kot hrast bomo stali,
Duše pogube srčno varovali! — Amen.

Nato je zbor zapel:

Trdno kot skala, kot hrast bomo stali,
Duše pogube srčno varovali!

in potem ponovil celo kitico še enkrat.

Velegrajska himna.

(Napev in besede po češki narodni.)

Gospod, Ti dal si, da pred tisoč leti
Luč vere prave k nam je prisvetila,
Poslal si brata k nam, ki naj živi
Po njej slovenski narod bi učila.
Doní naj prošnje glas Ti neprestani:
O Bog, očetov vero nam ohrani!

Na Velegradu sta učila brata
Ciril Metod naš narod vere prave,
Pokazala sta nam nebeška vrata,
Nam položila temelj večne slave,
Od časov teh smo veri pravi vdani:
O Bog, očetov vero nam ohrani!

V jeziku našem sta Boga slavila,
V njem tudi svete knjige spisovala.
Za Kristusa sta narod pridobila
In ž njim življenje večno mu podala.
Ne žgine rod, ki vero zvesto brani:
O Bog, očetov vero nam ohrani!

Mnog videla vihar je domovina
In za obstanek boje mnogotere,
Je Svetopolkov sedež ruševina,
Stoji še krepko Velegrad naš vere.
Dar bratov svetih narodu podani:
O Bog, očetov vero nam ohrani!

Naš Velegrad se vedno bolj razcveta,
Nobena moč ga več nam ne pogubi,
Saj ga Marija čuva, Mati sveta,
Ki narod naš jo tako srčno ljubi.
Marija, bramba naša ti ostani:
O Bog, očetov vero nam ohrani!

O brata sveta, učenika mila,
Največja nam za Bogom dobrotnika,
Da nas sovražna ne pogubi sila,
Bodíta nam pri Bogu priprošnjika!
Da k Vama bomo kdaj v nebo pozvani:
O Bog, očetov vero nam ohrani!

Naj pekel dela, da nas v boju zmaga,
Da nam odtuji narod veri sveti,
Ne strašimo se starega sovraga,
Svetinj najdražjih si ne damo vzeti.
Slovenci vedno veri bomo vdani:
O Bog, očetov vero nam ohrani!

Porcijunkulski odpustki, — način molitve.

Ker je ravno pred durmi Porcijunkula in nje veliki odpustki, priobčujemo sledeče gorko priporočilo in praktično navodilo, poslano nam od gospoda, ki ima v zadevi odpustkov posebno veliko izkušnje:

Ni moj namen, da bi opisal zgodovino teh odpustkov, ki je tako lepa, da jo človek vedno rad bere in se mu zdi vedno nova; tudi ne njenih koristi, ki so res velike. Poudarjam le eno reč: Te odpustke je podelil Kristus sam na prošnjo sv. Frančiška, ki je tudi Marijo prosil, da ona posreduje pri svojem Sinu. Tudi dan, 2. avgusta, je Kristus sam določil: sv. oče papež je vse to le potrdil, tako je pri teh odpustkih, rekel bi, vse božje. Koliko popolnih odpustkov se lahko dobi, kdor čas dobro porabi: začnejo se 1. avgusta ob 2. popoldne in trajajo drugega dne do solnčnega zahoda, t. j. približno do pol 8. zvečer. Če vse to premislimo, lahko tudi veselo vskliknemo: „To je dan, ki ga je naredil Gospod; veselimo in radujmo se njem!“ Vese- limo se ga in ga dobro porabimo; to so zlate ure, milosti poln čas!

Nekaterim se ti odpustki zdé neverjetni, ker jih je preveč in se norčujejo iz njih in iz onih, ki se jih udeležujejo; med temi niso samo kaki brezbožneži, neverci, tudi sicer verni kristjani so. Ti ne pomislijo, da je vse sveta cerkev odobrila, da je od Rima potrjeno, da je tudi v nebesih razvezano, kar se na zemlji razveže. Ako se jih more dobiti tako veliko število, to kaže le velikodušno ljubezen sve- tega Frančiška do zveličanja duš, ki je kaj takega prosil, v tem se kaže dobrota božjega Srca Jezusovega, ki je dobrote in ljubezni polno; kaže se tudi materinsko srce svete katoliške Cerkve, ki bi rada pomagala svojim otrokom, da bi že tukaj plačali svoj dušni dolg in se prej veselili v sv. nebesih. Ona ve, kako hudo trpljenje je v vicah, „kako strašno je priti v roke živega Boga“. Če bi vice odprli, pa duše povabili na to duhovno gostijo, kako bi čas dobro porabile; sedaj vedó ceniti, ali zanje je prepozno; plačati morajo z ognjem, kar bi bile tukaj tako lahko poravnale z malim trudom.

Lahko rečem: od dveh popoldne do pol 8. zvečer drugi dan bi bile neprestano na delu.

Ker ti odpustki dalj časa trpijo, je nevarno za takega, ki jih hoče mnogo prejeti, da se dolgo časi pri njih. „Vsaka pesem je en čas lepa“, pravi pregovor. Res za enega je to dolgo in težavno, nemogoče vedno vstrajati: naj se torej razvrstijo, da pridejo vsi na vrsto! Ali tudi posamezen naj bi kolikor mogoče veliko teh odpustkov dobil: preveč ne bo. Včasih se bere, koliko so dolžne posamezne države: cele milijarde dolgov je. Če bi še vzeli zasebne dolgove vseh, videli bi, kaki reveži da smo. Vendar pravi sv. pismo, da so otroci tega sveta modrejši v svojem rodu, kakor otroci luči. Koliko je šele dušnega dolga: lahko rečem, da še več kot svetnega. Če bi bil kdo tako srečen, da bi sam ne imel velike butare, naj pogleda, koliko so drugi dolžni, ali živi ali mrtvi, pa naj tem pomaga! Če bi vsi se udeležili teh odpustkov skoz celih 29 ur, pa ne bomo še vsega plačali. Nič strahu tedaj, da bomo preveč storili! Za nebesa se nikoli ne stori preveč.

Kako bi se torej naredilo, da bi se jih veliko in dalj časa udeleževalo teh zlatih ur?

V zadnjih časih se širi skupna glasna molitev, kar je prijetno in vspodbudno. Ali ne bi bilo mogoče tudi tukaj? Moli se za odpustke v papežev namen. Kaj naj se moli, je pripuščeno zasebni pobožnosti posameznih. Navadno se moli 5 ali 6 očenašev in češčena- marij, nekateri še pristavljajo apostolsko vero; treba je pa ni. Drugi molijo po en odstavek rožnega venca; zadostuje, ni treba celega dela. Molijo se lahko kake litanije, te ali one: sploh kaka molitev, ki je približno vsaj tako dolga, kakor 5 očenašev. Ali se ne bi lahko tudi to skupno in na glas molilo?

Pri nas naredimo tako: Vsi gremo v cerkev; ko smo vsi v cerkvi, poklekamo, in eden, ki ima bolj čvrst glas, ki tako navadno naprej moli, odmoli recimo n. pr. 5 očenašev. Potem vsi vstanemo in gremo iz cerkve. Po

poti grede zapojemo kako pesem, tako dolgo, da gremo vsi iz cerkve in pridemo zopet nazaj. Primerne pesmice so odpevi pri lavretanskih litanijah, sploh kratke pesmice ali Marijine ali o sv. R. T. ali druge.

To vmesno petje stori tako prijetno to sicer dolgočasno pobožnost, da je veselje. Tako molijo sedaj ti sedaj drugi celo noč in se ne naveličajo. Čemu tudi?! Ako nekateri kvar-tajo cele noči, ako nekateri popivajo, plešejo, ponočujejo — cele noči; celo noč delajo za pekel ali vsaj za vice, ali mine bi za nebesa? Ne zaostanimo za otroci tega sveta!

Seveda taka skupna molitev in petje nekoliko moti spovedovanje. Če bi to koga zelo motilo, pa naj se poje samo, kadar se ne spoveduje. Človek se pa tudi temu privadi. Če pride človek v mlin ali na žago, ga to v začetku zelo moti, pozneje pa ne več.

Ta način molitve stori to dolgo trajajočo pobožnost prijetno. Če je več spovednikov, lepi govori, lepo petje pri službi božji, je to res vesel dan za nebesa, za vice in za nas.

Veliki so ti odpustki: Kristus sam je rekel sv. Frančišku, da prosi veliko; papežu Honoriju III. se je zdela prošnja sv. Frančiška drzna; odkloniti jo je hotel: „Frančišek“, pravi mu, „ti zahtevaš veliko; rimska cerkev ne daje navadno takih odpustkov“. Če so tudi veliki, nenavadni, ne bojmo se jih, veselimo se jih in se jih poslužujmo. Sv. oče Leon XIII. je dovolil, da morejo tretjeredniki dobiti te odpustke v vseh cerkvah, kjer je ustanovljen III. red; (te morejo dobiti pa le tretjeredniki). Dobi se taka pravica tudi za druge cerkve in tudi za take, ki niso v III. redu; treba je zato še posebnega dovoljenja iz Rima. Ko bi bolj cenili to duhovno dobroto, bi se še na več krajih obhajala ta pobožnost in bi se je bolj pridno posluževali!

Letos obhajamo Marijino leto. Morda misliš, kaj bi kaj podaril Mariji brezmadežni. Lep dar bi bil tudi to, da se ti letos prav pridno poslužuješ porc. odpustkov: tako boš rešil svojo dušo, duše drugih in te tako oprane duše v zakramentu sv. pokore očiščene grehov in časnih kazni bodo lep venec v kroni Brezmadežne.¹⁾

Dom. Janež.

Gedeon.

Ribniški romar, ki je pobožen in moder mož, a časih tudi malo poređen, nam je poslal s svojega romanja sledeče poročilo, ki ga — ker je splošno zanimivo — podajemo na tem mestu:

Gedeon v naši dekaniji. Gedeon vam je znan iz sv. pisma in iz letošnjih Šmarnic. Na hudega sovražnika nameraval jo je udariti. Skliče vse mlado moštvo in zbere se jih toliko,

da se jih zdi Geodonu preveč in zavrne vse strahopetne bojzljivce domu. Ostalo jih je pa še vedno toliko, da jih odslovi še lepo število in si jih pridrži samo tristo. Šel je z njimi nad mnogo močnejega sovražnika in premogel ga je.

¹⁾ Kar je zgodovinskega ali citatov, je vse avtentično, posneto po knjigi: P. Cassian Thaler, Ordo Capucc. I. 1500.: „Praktisches Handbuch“ . . . Drugo so moje misli in večletna praksa.

Tako kakor Gedeon nabira pri nas neki dušni pastir dekleta v Marijino družbo, ki jo hoče letos ustanoviti. „Moja želja je“, tako nekako je govoril na prižnici, „da je Marijina družba v začetku majhna, ker je vsaka reč na svetu najprej majhna, potem še le zraste velika. Katera dekle ima le količkaj strahu, taki se ni treba vpisavati, pridejo naj le popolno odločne in neboječe, ki imajo resno voljo živeti strogo po pravilih Marijine družbe.“ Nekoliko nenavadno vabilo so te besede, katerim pa tudi romar pritegne. Res je in vsak sadjerejec ve, da se morajo saditi le mala drevesca in še ta v dobro pripravljeno zemljo. Ako vsadiš veliko drevo, moraš mu prej prikrajšati veje in jih še mnogo odstraniti, sicer se ti posuši. Isto je z Marijino družbo; ako ustanoviš malo pa čvrsto, bo vspevala. Ako pa spraviš vse skupaj, kakor oni evangeljski hlapec hrome in kruljeve, bo pa treba vzeti že v teku prvega leta škarje in žagco v roke in marsikatera veja so bo zmotala

na tla; sicer bi se pa družba usušila. Hudo-mušen posmeh me posili vselej, kadar berem v poročilih visoke številke sprejetih, četudi v velikih župnijah; no, lepo reč imate nabrano, takisto si mislim. Zanimivo bi bilo in podučno, ako bi nam hoteli poročiti iz takih krajev, koliko jih je čez eno leto nevrednih in koliko so jih že izključili. Nič bi ne bilo naopak, ko bi izvedeli število vseh izključenih v škofiji. Nekaterniki so napačnega mnenja, da koristi Marijina družba samo svojim članom; ne, dobra, vzorna Marijina družba stori s svojim vzgledom več dobrega neudom, kakor vseobsegajoča svojim udom. Mala pa vzorna Marijina družba je lahkomišelní mladini veden opomin, velika pa s slabimi člani pa v veden izgovor: Saj so Marijine hčere ravno take! Imenovanemu duš-nemu pastirju priglasilo se jih je apostolsko število, d v a n a j s t; ne veliko, toda nobena iz-med njih še ni bila v slabi družbi, niti na plesu. Tako naj se ravna!

Dolenjska dekleta na Zaplaz!

Že par let sem se zbirajo vsako leto do-lenjske Marijine družbe na Zaplazu. Predlan-skim in lani došlo je na stotine deklet na Zaplaz počastit svojo Mater. Letos pa imamo zato še poseben vzrok: Petdeset'etnico razgla-šenja njenega brezmadežnega spočetja. Vodi-telji Marijinih dekliških družb trebanjske de-kanije so za skupno romanje določili 29. dan avgusta in sklenili ta dan povabiti vse dolenj-

ske dekliške družbe na Zaplaz. Mladičiči so praznovali Marijin jubilej na Brezjah. Tje gori ne more vsaka družba, lahko pa gre na do-lenjske Brezje: na Zaplaz. Mnoge bodo lahko prišle v nedeljo popoldne in bodo opravile spoved; tudi za spovednike se bo poskrbelo. Natančnejši program objavimo prihodnjič v Do-moljubu in Bogoljubu.

Življenje sv. očeta Pija X.

(Nadaljevanje.)

Škof v Mantovi.

Leta 1891. je mantovski škof Sarto poslal svoje tretje poročilo o svoji škofiji v Rim.

V tem prav posebno obširno popisuje praznovanje tristoletnice smrti sv. Alojzija, ki je bil rojen v mantovski škofiji. Najprej je škof nabiral milodarov v ta namen, da je po-pravil zastarelo in zanemarjeno cerkev v Ka-stiljonu, rojstnem kraju sv. Alojzija; tudi lepo

notranjo opravo ji je preskrbel. Ker je bilo pa škofu več na tem ležeče, da bi slavil tri-stoletnico z z b o l j š a n j e m v e r n i k o v kakor pa z vnanjim bleskom, je napravil po-zimi misijon skoz deset dni vsak dan s štíririmi pridigami, ki so rodile obilen sad. Pred praz-nikom sv. Alojzija se je obhajala devetdnev-nica, katere se je udeležilo devet škofov. Vsak dan zjutraj in zvečer je eden škofov ali pa

kak drug imeniten pridigar pridigal. V vseh cerkvah so spovedovali; bilo je nad 20.000 obhajancev. — Potem, ko so minule slovesnosti v Kastiljonu samem, pričele so se po vsi škofiji, in sicer s tako gorečnostjo, da je — kakor pravi — „veselje škofovo vse meje prestopilo“. — V Kastiljon so pa od vseh strani prihajali romarski vlaki, da so verniki angeljskega mladeniča na njegovem rojstnem kraju samem počastili in se ob njegovem zgledu pokrepili. „Daj Bog“, — sklepa škof v svojem poročilu, — „da bi si vsi izvrstnega mladeniča vzeli za zgled, njegove čednosti in prednosti neprenehoma pred očmi imeli, da bi ga posnemali in se po njem upodobili.“

Potem škof poroča o drugih razmerah v svoji škofiji in o svojem delovanju za zboljšanje razmer in za zveličanje duš. Vse fare svoje župnije je drugič obiskaval, in po končanem drugem obiskanju vseh župnij hoče imeti drugo škofijsko sinodo. O vseh velikih praznikih je pridigal v stolni cerkvi, tudi sicer ni nikoli zamudil oznanovati besede božje. Ker je bilo posebno potrebno, je imel tudi misijon.

Škof tudi potoži in graja slabe navade in napake v svoji škofiji. Posebno se pritoži, da ljudje premalo hodijo h krščanskemu nauku.

Semenišče v Mantovi je imelo takrat okolu 160 gojencev. Škof je bil skoro vsak dan pri njih, jih našzoroval in poučeval; enkrat je celi dve leti namestoval nekega profesorja.

V bolnišnice je večkrat zahajal, bolnikom zakramente delil, jih tolažil in skrbel za njih zveličanje.

Bridko je škof potožil, da mnogi še svoje velikonočne dolžnosti ne opravijo in se za

postno zapoved ne brigajo. Temu se ni čuditi, ako brezverni ljudje trosijo nauke, s katerimi cerkveno oblast izpodkopavajo in neomejeno prostost in razbrzdanost oznanjujejo. Zato nekateri celo ob nedeljah in praznikih delajo, sv. mašo opuščajo, zato pa tembolj pridno obiskujejo gostilne, gledišča in plesišča. Dalje škof hudo obžaluje grdo preklinjevanje, katero se je med ljudstvom zelo vkoreninilo. Vse te napake skuša škof kolikor mogoče zatreti in odpraviti; žalibog, da se mu vselej ne posreči, kakor bi si želel.

Tako se glasi v glavnih črtah to tretje škofovo poročilo. Če se primerja s prejšnjima dvema poročiloma, se vidi, da se je kljub tožbam škofovim vendar mnogo in očitno zboljšalo; škof se ni zastoj trudil šest let.

Iz vseh treh poročil pa nam veje nasproti duh svete gorečnosti in velike zvestobe v opravljanju pastirske službe, katera se ni ustrašila nikakih zadržkov in težav.

Naslednik škofa Sarta v Mantovi, Pavel Origo, ki je bil imenovan že 18. marca leta 1895., in posvečen od kardinala Ferrarija v Milanu, je

mogel zaradi zopetnega nasprotovanja italijanske vlade škofijsko stolico zasesti šele dne 13. maja l. 1897. Dne 5. decembra istega leta je tudi on poslal svoje prvo poročilo v Rim, iz katerega še marsikaj hvalnega izvemo o delovanju Sartovem, kar je ta sam v svoji ponižnosti zamolčal. Nasproti liberalnim judovskim časnikom je ustanovil škof Sarto katoliško-politični list „Il cittadino di Mantova“, ki je imel pa vsako leto izgubo, katero je moral škof iz svojega poravnati. Nasproti socialnim demokratom, ki so se bili že močno

Cerkev na Brezjah.

vkoreninili, je škof ustanovil različna katoliška društva. Škof-naslednik hvali, da duhovščina v škofiji uzorno živi in daje najboljše zglede vernikom, ter da škofijska sinoda od l. 1888. še vedno veliko dobrega sadú rodi.

Razvedrila in počitka si je škof Sarto največkrat iskal na božji poti pri „Materi milosti“, ki je oddaljena od Mantove eno uro hodá. Kolikrat je nesel svoje težave in bridkosti tje ven, da jih je tam položil pred noge milostne Matere! Ko je tam odmolil, šel je nekoliko obiskat svojega brata Angela, ki je imel tam malo prodajalno s soljo in tobakom in je poleg tega tudi pošto upravljal.

Škof je bil tudi v prijateljskih razmerah z ravnateljem gimnazije v Mantovi. Ko je pa ravnatelj neveren postal, ga je škof seveda popustil. Kar zboli ravnatelj za smrt. Škof pošlje vprašat do njega, če ga sme obiskat — ne škof, ampak njegov nekdanji prijatelj. Škof pride, se mudi pri njem eno uro in ga — spreobrne in spove; nato ga pride tudi sam obhajati. Potem sta se globoko ginjena ločila, in nekaj dni nato je bil ravnatelj mrlič.

Škof Sarto je bil tudi pravi oče ubogih Dohodkov ni imel velikih, a zase ni rabil veliko, da je mogel revežem več pomagati. Njegova milosrčnost je šla celo tako daleč, da je večkrat svoj škofovski prstan zastavil, da je mogel pomagati drugim.

Redno je hodil v spovednico v stolni cerkvi; tudi na božji poti pri „Materi milosti“ je sedel po cele ure v spovednici, in potem obhajal romarje.

Tako je pasel devet let to sebi izročeno čedo z velikim pridom. Ko se je poslavljajal od nje, videl je povsod sadove svojega delovanja, deloma dozorele, deloma še zoreče. Seveda je videl tudi še dosti trnja, plevela in osata, katerega mu ni bilo dano izruvat. Marsikaj bi bil rad še v boljšem stanu zapustil svojemu nasledniku, — a vseh ljudi spreobrniti in k dobremu napeljati pač ni dano nikomur na zemlji; sam včlovečeni Sin božji tega ni mogel. Na kratko pa se lahko reče: Škof Sarto je iz mantovske škofije naredil v devetih letih uzorno škofijo.

Iz kitajskih misijonov.

(Iz pisma P. Baptista Turka — priobčuje P. Kazimir Zakrajšček).

(Dalje.)

„Mene pa Bog varuj, da bi se v čem drugem hvalil, kakor s križem Gospoda našega Jezusa Kristusa.“ (Gal 6, 14.) Moj namen pri teh vrsticah je edino ta: seznaniti svoje rojake z razmerami tukajšnjih kristjanov in nas misijonarjev. Sicer je še en namen skrit v mojem srcu, katerega pa povem samo na uho. Gnil bi rad kako dobro srce premožnejše mamice, ali kake druge dobre duše tam v mili mi domovini, da bi položilo kak mal darček za moje

ljube „kitaste“ vernike, za potrebe misijonov, ki so tako velike. Vendar, kakor rečeno, to povem samo na uho.

Najprvo nekaj splošnega!

Naš frančiškanski red ima po celem Kitajskem 9 apostolskih vikarijatov ali — vi bi rekli: škofij — v svoji oskrbi. Vsakemu teh vikarijatov načeljuje apostolski vikarij, ki je škof. Misijonskih hiš ima po vsej Kitajski

33. Cerkvenih občin oskrbuje 2105 in 544 cerkva in kapelic.

Jaz bivam v vshodnem Hupejskem apost. vikarijatu, katerega vlada P. Epifanij Vincenc Carlassare, apostol. vikar in škof. Ta misijonska pokrajina ima 5 misijonskih hiš (samostanov) in oskrbuje 246 cerkvenih občin z 91 cerkvami in kapelicami. Mašnikov ima 20 in 3 brate lajike.

Katoliški misijoni tu na Kineškem med „kitastimi sinovi nebeškega cesarstva“ jako dobro vspevajo. Vsako leto rodé lepe sadove. Število vernikov se množi in širi od leta do leta. Žetev — hvala ljubemu Bogu — je velika. Toda zelo pa primanjkuje delavcev in — sredstev. Tako ima ves naš kitajski misijon v 9 vikarijatih komaj 142 mašnikov. Zato pa smo duhovniki - misijonarji drug od drugega silno odaljeni.

Kje je moja misijonska okrajina, kaj ne da, to bi pred vsem radi izvedeli?

Kitajska dežela, kakor znano, je velikanska država. Večja je kot vsa Evropa skupaj. Razdeljena je v pokrajine, katere vladajo cesarski namestniki ali podkralji. Pokrajina, v kateri je naš vikarijat, se imenuje Hupe. V tej pokrajini so trije apost. vikarijati: južno-zahodni, severno-zahodni in vshodni. Naš je vshodni.

Ako imaš, dragi čitatelj, pri rokah kak zemljevid, poišči najprej reko Jancečan (pisano Jang-tse-kiang). Ako slediš tej reki od izliva notri v deželo, našel boš gotovo zaznamovano mesto Hankow in Wučang. Vidiš, to je glavno mesto te pokrajine (Oba mesti sti namreč skupaj le eno, kakor n. pr. Buda - pešta.) Ako zdaj

slediš teku te reke nazaj proti morju, našel boš južno od Hankowa mesto Khi ali Ci (ljudstvo ga imenuje Čicov). Od tega mesta proti severo-vshodu se pa razteza misijonski okraj, kjer bivam jaz. Imenuje se Huang-tse. Velik je kakor približno naša Dolenjska. Nekako 60 km. od mesta Čicova stoji naša misijonska postaja s cerkvico. Kraj se imenuje Upetse Kaj ne da, dragi bravec, čudno ime! Kaj pomenja, o tem pri drugi priliki. Tu stanujeva dva misijonarja. Ob času znane boksarske vstaje so bili tu najhujši boji. Divjaki so napadli tukajšno postajo, jo porušili in požgali s kapelico vred. Tudi nekaj zvestih kristjanov so pomorili. Misijonar se je le s težavo rešil gotove smrti. Sedaj je tu zopet mirno. Pridno popravljamo, kar so porušili uporniki. Tudi o tem drugo pot več!

Takoj po veliki noči l. 1902. smo začeli v Hankowu duhovne vaje. V ta namen sešlo se je tudi več misijonarjev iz dežele, da zadosté svoji letni dolžnosti. Po duhovnih vajah, dne 24. aprila, mi je bilo določeno za odhod. S svojim nadmisijonarjem in nekaj pomagači odrinili smo ob 9. uri zvečer iz Hankowa s parnikom. Drugi dan ob 5. uri smo dospeli v Čicov, kjer smo izstopili, da bi nadaljevali peš svojo pot proti Upetse. Toda dež je lil kot iz škafa. Cele tri dni smo tu vedrili. Se le četrty dan smo mogli odriniti. Po mnogih neprilikah in mnogih težavah smo prišli še le 4. maja srečno na novi dom v Upetse. „Bodi mi pozdravljen moj novi dom!“ vskliknil sem, ko smo zagledali misijonsko postajo. „Dal Bog svoj blagoslov, da bi mogel tu kaj storiti za Kristusovo vero!“

V Rimu so obhajali 20. t. m obletnico smrti nepozabnega Leona XIII. V cerkvi sv. Petra je bilo slovesno zadušno opravilo, katerega so

se udeležili poslaniki v Vatikanu, mnogo kardinalov in tudi sv. oče Pij X. Umrl je sicer Leon XIII., a njegova dela so neumrljiva. So-

vražniki sv. cerkve legajo v grob, a papeštvo vstaja k novemu življenju Slava spominu velikega Leona!

Napad na duhovnika. Iz Ravene poročajo: Neznani zločinec je udrl v cerkev sv. Alberta in je nevarno ranil nekega duhovnika s strelom. Napadalec je bežeč streljal na ljudi in pri tem nevarno ranil nekega Zovinija.

Na Dunaju je pred tednom pričela goret hiša, v kateri stanujejo stolni kanoniki. Ogenj je popolnoma uničil streho. V nevarnosti je bila tudi cerkev sv. Štefana.

Na Badenskem v nadškofiji friburški bodo imeli duhovne vaje za delavce. Pričele se bodo v septembru. Delavci bodo imeli prosto vožnjo in brezplačno hrano in stanovanje. Pričakujejo jih najprvo okrog 4000. Te duhovne vaje bodo gotovo prinesle mnogo dušne koristi. Delavci, ki se jih bodo udeležili, bodo brezdvomno vplivali tudi na druge sodelavce v krajih, kamor ne seže beseda duhovnikova. — Po dolgem času se končno vendar morala dovoliti badenska vlada, da se naselijo moški redovniki v deželi, kjer ni bilo dosedaj nikakih moških samostanov. To je zasluga katoliških nemških poslancev.

Na Češkem imajo vseučilišnega profesorja dr. Masarika, ki hodi po raznih sbodih in sramoti katoliško Cerkev in njene nauke. Ta profesor, katerega plačuje katoliško ljudstvo, ima že obilo pristašev med češkim učiteljstvom in dijaštvom. Zadnji čas so nastopile proti njemu katoliške matere. Te nabirajo podpise zoper njega, ker ne morejo dovoliti, da bi cesarski uradnik zapeljeval njihove sinove v nevero. Dr. Masarik je sam že odpadel pred leti od katoliške cerkve in tak odpadnik poučuje na vseučilišču, potem ni čuda, ako je današnje razumništvo tako brezversko.

Sedemstoletni jubilej sv. Prokopa obhajajo letos Čehi. Sv. Prokop je prebival v sazavskem samostanu, ki je branil slovansko bogoslužje,

a so ga pozneje Husiti grdo zdelali. Uropali so samostanskim bratom vse, župnik je moral prebivati v nezdravem konjskem hlevu. Ljudstvo še vedno časti po 700 letih Sv. Prokopa. Posebno slovesno so letos katoliški Čehi proslavljali tega svetnika. V velikih trumah so romali v Sazavo, kjer so imeli govore in slovesno službo božjo.

V Karlovcu na Hrvaškem bodo zgradili novo katoliško cerkev.

Razpor med Vatikanom in francosko vlado se je zadnje dni zelo poostril. Rimska stolica je poklicala v Rim francoska škofa iz Lavala in Dijona, da se bota zagovarjala radi raznih prestopkov, katere sta storila v svojih škofijah in radi katerih je katoliško ljudstvo razburjeno. Poklicala sta na pomoč zoper papeža ministerskega predsednika, prostožidarja Combesa. Ta se je zavzel za škofa in jima ne pusti potovati v Rim, ob enem je zagrozil papežu, da bo pretrgal vsako zvezo z rimsko stolico, ako tega poziva ne prekliče. Papež ne more tega preklicati, ker škofje so dolžni v cerkvenih zadevah poslušati svojega poglavarja in najbrže bode sveta stolica izobčila uporna škofa. To pa bo Combesu in sovražnikom Cerkve povod, da bodo odpovedali konkordat, kar tako željno pričakujejo.

V Benetkah je bila dne 17. julija velika cerkvena slovesnost v čast Odrešeniku sveta. Neki slovenski romar z Goriškega, odkoder jih je bilo več tam, je poln hvale o tej slovesnosti. Dan poprej je bila krasna razsvetljava na tgu sv. Marka in še lepša na morju pred ogromno baziliko Odrešenikovo, ki je bila sila lepo okrašena — Ta slovesnost se obhaja vsako leto. Sedanji sv. oče Pij je kot beneški patrijarh imel vsako leto na ta dan v oni cerkvi veliko sv. mašo z vso duhovščino sv. Marka in drugih župnij. Beneški vlaki imajo ta dan znižane cene, da se udeleži več romarjev.

V Lurd torej ne bo šel slovenski romarski vlak, kakov pové „Slovenec“. Pravi, da zato, ker se jih je do stavljenega roka premalo oglasilo. Mi bomo pa naravnost povedali, zakaj se jih ni oglasilo. Zato, ker se nič ni za to storilo! Tako se ne sme ravnati! Če se kaj sproži in začne, naj se spelje do konca in ne na sredi ceste pusti, sicer naj se rajši ne začne! Romarjev bi se bilo nabralo več kot dosti, ko bi se bilo pravočasno kolikaj poagitiralo. Mnogim, ki so nameravali iti, je zdaj žal, da jim je prilika odvzeta. Njim zagotovimo, da se bo romanje izvršilo, če ne prihodnje leto, pa vsaj v dveh letih. Za to bo skrbel urednik „Bogoljuba“, če bo živ in zdrav.

Drugi slovensko-hrvaški evharistični shod (to je shod v čast presvetemu Rešnjemu Telesu; „evharistija“ je grško-latinska beseda za presveto Rešnje Telo); torej drugi slovensko-hrvaški evharistični shod bo letos meseca septembra v Ljubljani. Prvi je bil pred dvema letoma na Trsatu. Takrat se je sklenilo, da ima prihodnji biti v Ljubljani. Ker lani ni mogel biti zaradi škofijske sinode, bo torej letos. Shod se bo obhajal v stolni cerkvi. Zadnji dan bo šla procesija iz stolnice v nunsko cerkev. Pričakuje se, da pride na shod nekaj sosednjih škofov. Več bomo povedali ob svojem času, ko bo program natančno sestavljen.

Duhovniške vesti iz ljubljanske škofije. Doktor sv. pisma je postal g. Alfonz Levičnik, veroučitelj na realki v Idriji. Nameščena sta kot kaplana g. dr. Janez Zoré na Dobrovi in g. Frančišek Koželj v Horjulu. — Umeščen je bil na župnijo Planino pri Vipavi g. Nikolaj Stazinski, ondotni župni upravitelj, na župnijo Dražgoše pa je bil umeščen tamošnji upravitelj, g. Frančišek Boncelj. — Umirovljena sta na lastno prošnjo g. realčni profesor

Janez Gnjezda in župnik v Smledniku gospod Janez Karlin. — Razpisane so župnije Češnjice v moravski dekaniji, Polom v kočevski dekaniji in Smlednik v kranjski dekaniji. — Duhovne vaje za duhovnike bodo letos od 29. avgusta zvečer do 2. septembra zjutraj.

Duhovske zadeve iz Štajerskega. 40letnico duhovništva so praznovali sledeči gg.: Bezenšek Jurij, župnik in svetnik v Čadramljah, Geršak Vinko, župnik na Vranski, Gregorec Lavoslav, kanonik pri Novi cerkvi, Šket Martin, dosluženi župnik pri sv. Rupertu blizu Laškega, Slatinšek Anton, župnik dosluženec pri sv. Kunigundi na Pohorju, Smrečnik Franc, svetnik in župnik pri sv. Ilju blizu Velenja. — Doktor bogoslovja je postal g. Janez Jančič, kaplan v Kozjem. —

Duhovske zadeve na Koroškem. Župnijo Peravo pri Beljaku je dobil č. g. Jurij Trunk, župnih v Kazazah v Podjunski dolini, župnijo Gozdanje je dobil tamošnji upravitelj č. gospod Janko Maierhofer.

V Kranju je umrla pred tednom Marjeta Vidmar, zadnja sestra knezoškofa Vidmarja. Pred nekaj meseci je umrla njena sestra Rozalija. Lepa palača poleg župnije je izpraznjena, v njej bodo napravili nekak zavod za marljive dijake. Obe umrli sta bili veliki dobrotnici kranjske mestne cerkve in tudi druge cerkve po Kranjskem so dobile marsikak dar od njiju. Pogreba ranjke Marjete se je vdeležilo 25 gg. duhovnikov in bogoslovcev ter mnogo vernega ljudstva. V svoji oporoki se je spomnila tudi prekristnih škofovih zavodov. Blag ji bodi spomin!

Nevarno je obolel v Tantarju pri Betlehemu v sv. deželi slovenski rojak č. br. Primitiv Oswald iz reda usmiljenih bratov.

V Dolu pri Ljubljani so vpeljali 17. t. m. dekliško Marijino družbo. G. kanonik A. Kalan je vsprejel v družbo 40 deklet.

Izlet na Žalostno Goro pri Preserju je priredilo v nedeljo 17. t. m. katoliško društvo za delavke. Vdeležilo se je izleta okoli 200 oseb z mil. g. prelatom in kanonikom Rozman, ki je imel sv. mašo in cerkveni govor, ter društvenim podpredsednikom g. Smolnikarjem, ki je imel popoldne nagovor in litanije v romarski cerkvi.

Romarji na Dobrovo! Tudi letos se bodo vršile na Dobrovi običajne božjepotne pobožnosti. Vsakdo, kdor obiše od Velikega Šmarna pa do praznika Marijinega Imena dobrovske župno cerkev in prejme ondi sv. zakramente, dobi popoln odpustek. Med tem časom je vsak dan sv. maša ob 6. in ob 8. uri. Ob nedeljah in praznikih je redno več svetih maš. Častilci Marijini! obiskujte pridno in v obilnem številu Mater božjo na Dobrovi, in nabirajte si ob tem času neminljivih zakladov v dosego večne in časne sreče!

Cerkveni ropi. Že v nekaterih številkah „Bogoljuba“ smo poročali o raznih cerkvenih ropih, ki so se dogodili v zadnjem času. Zločinci se niso zadovoljili samo s svetimi posodami, navadno so odnesli tudi sv. Rešnje Telo. Čemu so je rabili? Nedavno je vprašal neki paznik enega hudodelnika, ki je kradel po cerkvah: „Ali bi še hotel iti katerikrat krast v cerkev?“ „O še, a samo tam, kjer bi se dobilo saj za kakih 1000 gl., drugače se ne spleča. Ko smo zadnjič kradli, nismo dobili za posode kaj prida, „največ smo dobili za sveto Rešnje Telo“. Komu so je prodali, ni hudodelec povedal, najbrže židom ali prostozidarjem, in kaj se je tam godilo Kristusu, si lahko mislimo. — Za take hudobije in božje rope moramo zadostovati ljubemu Zveličarju na ta način, da bomo zlasti prve petke in prve nedelje v mesecu v najobilnejšem številu pristopali k obhajilni mizi.

Strela je udarila v cerkev božjega groba na Primskovem pri Litiji. Pogorela je streha, drugo so pogasili, da ni veliko škode.

Pouk mater. V smislu sinodalnih določb se je na sopraznik sv. Ane pričel po posamnih župnijah pouk katoliških mater. Potreben je tak pouk za matere, ki imajo vzgajati otroke. Želeti

je, da bi matere z največjim veseljem prihajale vselej k pouku ter se ravnale po naukih, ki jih bodo ondi slišale.

Nov molitvenik je izšel pod naslovom: „Molitvenik in pouk o pobožnosti presvetega Srca Jezusovega“, izdal in založil dr. Anton Bonaventura Jeglič, knezoškof ljubljanski. V Ljubljani 1904. Tiskala Katoliška Tiskarna. V prvem delu je kratek pouk o pobožnosti do presv. Srca Jezus., čigar namen je, da bi se ta prepotrebna pobožnost bolj razumevala in potem tudi prav vsem, posebno moškim, še bolj priljubila. V drugem delu je molitvenik, ki naj služi za pouk in razna duhovna opravila. Molitvenik je male oblike, da se prav lahko v žep vtakne, in ravno zato ga prav posebno priporočamo našim mladeničem in možem, ki neradi nosijo s seboj večje molitvenike. Tisek je lep in razločen in se prav lahko čita. Vezan je v usnje na tri načine in velja a) z rudečim obrezom 1 K 20 h, b) z zlatim obrezom 1 K 60 h in c) z mehкими platnicami 2 K. Dobiva se v „Katoliški bukvarni“. Pridno segajte po tej knjigi!

Romarski shod sv. Radegunde na Strmi njivi (župnije Kolovrat) bo letos 11. pobinkoštvo nedeljo dne 7. avgusta. Duhovni opravili bosta: prvo ob šestih zjutraj, drugo ob desetih. Spovedovalo se bo že prejšnjo soboto popoldne v romarski cerkvi.

V frančiškanski red hrvaške pokrajine sv. Cirila in Metoda se sprejmó gimnazijci, ki so povoljno dovršili četrti ali kateri višji gimnazijski razred. Kdor bi se hotel odločiti za frančiškanski red, naj vloži prošnjo s krstnim listom, dovoljenjem starišev ali skrbnika, zdravniškim izpričevalom in priporočenjem župnika ali veroučitelja najkasneje do konca avgusta na naslov: Provincijal o. Vendelin Vošnjak, Zagreb, Kaptol, broj 9.

Naznanilo ponočnim častivcem presvetega Rešnjega Telesa v Ljubljani. Po noči med 4. in 5. avgustom bodo možje in mladeniči častili presveto Rešnje Telo v cerkvi svetega Nikolaja. Molila se bode 8. ura v čast preblažene Device Marije. XX. redni shod moških častivcev presvetega Zakramenta bo v nedeljo 7. avgusta v

šentjakobski zakristiji točno ob polu 11. uri dopoludne. Možje in mladeniči, udeležite se češčenja kakor tudi shoda v prav obilnem številu in pripeljite tudi še kaj novih udov seboj.

* * *

Sv. Helena pri Dolu. 16. maja smo imeli zares vesel dan. Obiskali so nas prevzvišeni knezofskof ljubljanski. Veliko se jih je udeležilo zakramenta sv. pokore in sv. Rešnjega Telesa, podelili so otrokom zakrament sv. birmе, in nazadnje so vpeljali Marijino družbo za dekleta. Sprejelo se jih je 51. Navdušeno so nam govorili in me smo jim neustrašeno odgovarjale. Hvaležno jim kličemo iz dna srca: Bog jih ohrani še mnogo let! Tudi našemu častitemu gospodu župniku Bog povrni ves njihov trud, ki so ga imeli z nami in ki ga bodo še v prihodnje!

Ribniški romar. Novo kapelico presvetega Srca Jezusovega postavili so v Strugah z izdatno pomočjo rojakov v Ameriki. Ta kapelica je četrta za blagoslove ob procesiji sv. Rešnjega Telesa. Tudi lepo novo nebo so dobili letos Stružanci. Nekaj je dala župna cerkev, nekaj pa pregledala bratovščina sv. R. T., pa je šlo. Lepa cerkvena oprava mnogo pripomore k slovesnemu praznovanju veličastnih praznikov, kakor so tudi nekako v ponižanje teh praznikov nešteta množina revnih bander in baldahinov, ki še vise po mnogih cerkvah naše škofije. — Na zadnji nitki viselo je mesca majnika življenje sodraškega kaplana Andr. Pavlina. Operacija na binkoštno soboto v Kandiji se je pa popolno posrečila. Gospod se je priporočil Materi božji in dušam v vičah in je popolno prepričan, da je le po priprošnji teh še med živimi. Hotel je binkoštno praznike še opravljati službo božjo, toda nekaj ga je gnalo, da naj odide precej v bolnico; in šel je binkoštno soboto. Bil je zadnji čas, v torek bi bil že v grobu. Iz hvaležnosti obljubil je vsako binkoštno soboto maševati v čast M. B. za duše v vičah.

Iz Novega mesta. Na dan sv. Alojzija, našega patrona, imele smo med sv. mašo ob 5. uri slovesno skupno sv. obhajilo, v nedeljo potem dne 26. junija pa slovesen shod in sprejem kandidatinj. Solze veselja so morale človeku zaigrati v očeh, videčemu to belo oblečenih devic klečati pred oltarjem, ko se vpričo cele kongregacije slo-

vesno posvetje Mariji. Bog daj svojo milost, da bi te nedolžne cvetke cvetele Mariji v čast, sebi v zveličanje, kongregaciji v korist in celi župniji v ponos. Vesel in nad vse slovesen pa je bil dan sv. Alojzija tudi zato, ker je ta dan 22 nedolžnih deklic prvič pristopilo k mizi Gospodovi. Lepo pripravljene pripeljal je častiti gospod katehet do krstnega kamna, da so tam ponovile krstno obljubo in potem so šele pristopile k angeljski mizi, da sprejmejo svojega nebeškega Ženina. Kako veselo je moralo biti Srce Jezusovo, ko so mu nedolžni otroci prvič darovali svoja srca. Kako vesel je pa tudi lahko č. g. katehet, ko vidi dobre vspehe svojega truda in svojih skrbi. Danes so darovale svoja srca Jezusu, čez par let upamo pa, da bodo na današnji dan zopet darovale svoja srca in sicer po Mariji Jezusu, ko bodo stopile v našo Marijansko kongregacijo.

Od Sv. Križa pri Litiji. Mili sestri v spomin. Dne 1. junija smo zopet pokopali vsem priljubljeno sestro Terezijo Mozal, staro šele 18 let. Bila je ranjka vsem lep vzgled v svoji dolgi, zelo mučni bolezni. Bila je res prava mučenica. A vse je voljno pretrpela iz ljubezni do Marije, svoje duhovne matere, katero je tako iskreno ljubila. Skoro vsa Marijna družba se je s prižganimi svečami ter z zastavo in družbenim vencem udeležila pogreba. Ob grobu so ji zapeli par žalostink v slovo. V četrtem letu naše družbe je ta že sedma cvetlica, katero je nebeški Vrtnar utrgal ter presadil v svoj nebeški vrt, kjer se bodo z njim radovale vekomaj, kakor trdno upamo Mi jim pa kličemo: „Na svidenje pri Mariji!“

Jesenice na Gorenjskem. V nedeljo dne 19. junija sta mladeniška in dekleška „Marijina družba“ slovesno praznovali god družbenega zavetnika sv. Alojzija, obenem tudi sklep šestnedeljske pobožnosti. Zjutraj po peti sv. maši so nam prečastiti g. V. Zabret, naš duhovni voditelj v krasnem nagovoru stavili za vzgled prve kristjane, da moramo tudi mi pri Jezusu iskati pomoči, ako hočemo v današnjih, zlasti za mladino tako nevarnih časih, v dobrem stanovitni ostati. Po govoru je bilo skupno sv. obhajilo. Udeležile so se ga posebno dekleta v obilnem številu. Popoldne je bil skupen shod, pri katerem so govorili č. gospod J. Prijatelj o našem uzorniku sv. Alojziju. S posvetilno molitvijo in petimi litanijami zvršila se je lepa slovesnost.

Ob takih prilikah občutijo dobri otroci Marijini veselje, kakoršnega nam svet pri vseh svojih nečimurnih in razkošnih veselicah dati ne more!

Odpustki meseca avgusta 1904.

2. *Torek. Porcijunkula.* Od včera, dne 1. avgusta popoldne, pa do danes, 2. avgusta zvečer, dobé v redovnih cerkvah sv. *Franciška* vsi verniki popoln odpustek *tolikokrat kolikorkrat* obišejo cerkev in tam molijo v namen svetega očeta. Odpustek se more darovati tudi dušam v vicah. — Izpoved se lahko opravi še v četrtek 30. julija; sveto obhajilo pa se mora prejeti ali v soboto 1. avgusta, ali pa v nedeljo 2. avgusta. Onim, ki hodijo k izpovedi vsak teden, za porcijunkulo ni treba posebe hoditi k izpovedi.

4. *Četrtek, I. v mesecu.* Popoln odpustek: udom *bratovščine presv. Rešnjega telesa* v bratovski cerkvi, — če te brez velike težave ne morejo obiskati, pa v farni cerkvi.

5. *Petek, I. v mesecu.* Popoln odpustek: a) *vsem vernikom*, ki gredo k izpovedi in sv. obhajilu, nekoliko premišlujejo dobrotljivost presvetega Srca Jezusovega in molijo v namen svetega očeta; udje *bratovščine presv. Srca Jezusovega* dobé popoln odpustek proti navadnim pogojem; b) *udom bratovščine presv. Rešnjega Telesa* v bratovski cerkvi, — če te brez velike težave ne morejo obiskati, pa v farni cerkvi.

7. *nedelja, I. v mesecu. Sv. Kajetan. Sv. Albert.* Udom *rožnovenske bratovščine* trije popolni odpustki: 1.) če v bratovski kapeli molijo v namen sv. očeta; 2.) če so pri mesečni procesiji; 3.) če v bratovski cerkvi nekaj časa pobožno molijo pred izpostavljenim sv. Rešnjim Telesom. Udom *bratovščine presvetega srca Jezusovega* popoln odpustek proti navadnim pogojem, danes ali pa 1. petek. Popoln odpustek udom *škapulirske bratovščine karmelske Matere božje* in onim, ki nosijo *višnjevski* škapulir.

15. *Ponedeljek. Veliki Šmaren.* Popoln odpustek: a) tretjerednikom v redovni cerkvi, kjer te ni, pa v farni cerkvi; b) udom *bratovščine presvetega Rešnjega Telesa*, kakor 4. dan t. m.; c) udom *bratovščine presv. Srca Jezusovega* v bratovski cerkvi, izpovednik more namesto obiska

v bratovski cerkvi določiti drugo dobro delo; d) udom *bratovščine naše ljube Gospe presvetega Srca* v bratovski cerkvi; e) udom *rožnovenske bratovščine* v katerikoli cerkvi; f) udom *škapulirske bratovščine karmelske M. b. in žalostne M. b.* v bratovski ali farni cerkvi; onim, ki nosijo *višnjevski* škapulir; g) udom *bratovščine prečistega Srca Marijinega*; h) udom družbe *krščanskih družin*; i) *Marijinim družbam*; j) udom *bratovščine za uboge duše v vicah.*

16. *Torek. Sv. Rok. Tretjerednikom* popolni odpustek v redovni cerkvi, kjer te ni, pa v farni cerkvi.

19. *Petek. Sv. Ludovik škof. Tretjerednikom* popolni odpustek, kakor 16. dan t. m.

21. *Nedelja. Sv. Joahim.* Popolni odpustek udom *škapulirske bratovščine karmelske Matere b.*

25. *Četrtek. Sv. Ludovik. Tretjerednikom* vesoljna odveza.

28. *Zadnja nedelja v mesecu. Praznik preč. Srca Marijinega. Sv. Avguštin.* Popolni odpustek: a) udom *bratovščine presv. Rešnjega Telesa*, kakor 4. dan t. m.; b) onim, ki nosijo *višnjevski* škapulir; c) vsem, ki trikrat na teden z drugimi skupaj molijo sv. rožni venec

V molitev se priporočajo:

Za cel mesec avgust namen sv. očeta: Modro ravnanje v krščanskem življenju. Za posamezne dni: 1. Sv. oče, 2. Bolan duhovnik, 3. Da bi nas Bog varoval suše, toče, strele, 4. Zmaga katoliške stvari, 5. Letošnji novomašniki, 6. Zgubljen mladenič, 7. Misijoni med pogani, 8. Neka nesrečna družina, 9. Srečna zadnja ura, 10. Krščanska požrtovalnost, 11. Več oseb pijanosti udanih, 12. Nesrečni odpadniki, 13. Neki redovnik, 14. Več družin za mir, 15. Bolni in umirajoči, 16. Več bolnih oseb, 17. Misijoni na Japonskem, Koreji in Kitajskem, 18. Avstrijska država, 19. Več oseb za spreobrnjenje, 20. Duh krščanske gorečnosti, 21. Ženski samostani, 22. Več oseb za stanovitnost, 23. Amerikanski Slovenci, 24. Pregarjani Armenci, 25. Nesrečna Francoska, 26. Več težko skušanih oseb, 27. Neki nesrečen mladenič, 28. Katol. znanost, 29. Krščanski pogum 30. Da bi jenjalo javno pohujšanje, 31. Vsi našim molitvam priporočeni.

Prav posebno priporočamo v molitev nekega mladeniča, ki ga skušajo protestanti odtrgati od katoliške vere.

Darovi.

Za gobave: Neimenovane 91 K 20 h, neimenovana 10 K. — Za razširjenje sv. vere. Neimenovan 232 K 37 h, neimenovana 30 K. — Za sveto detinstvo: Neimenovana 30 K, neimenovan 232 K 37 h.

Ravnokar je pričela izhajati

RUSKO-JAPONSKA VOJSKA.

Naznanilo! Veliki boj v Vzhodni Aziji med belim in rumenim plemenom se je začel. Gotovo je, da bo boj dolgotrajen in krvav. Že dosedanji dogodki so razburili ves svet in tudi v slovenskem narodu vsi sloji z napeto pozornostjo zasledujejo bojne dogodke.

Odkar so azijske tolpe pred stoletji preplavljale naše dežele, morale in požigale po evropskih pokrajinah, še ni bilo tako velikega in pomenljivega boja med belim in rumenim človekom. — Zato se je odločilo založništvo „Dom in Sveta“, da začne izdajati pod naslovom

Vojska na Daljnem Vzhodu natančen popis boja in tamošnjih krajev.

To delo izhaja v snopičih po šestnajst strani dvakrat na mesec. Vsak snopič ima svoj zavitek. Preskrbljeno je, da bo delo bogato okrašeno z mnogimi slikami.

Da se more vsakdo naročiti na to velezanimivo delo, smo nastavili ceno kar najnižje. Naročnina za en letnik (24 snopičev stane K 4.80. Pol letnika (12 snopičev) K 2.40. Posamezni snopiči se dobe v bukvarnah po 20 vin.

Naročnina se naj pošilja edino le na naslov:

Upravništvo „Dom in Sveta“ v Ljubljani.

Priporočča se skupno naročanje!!
Kdor naroči deset izvodov, dobi enega zastojni!
Na naročila brez naročnine se ne bo oziralo!

Prihodnja številka izide v četrtek, dné 11. avgusta.

IVAN KREGAR

pasár in izdelovatelj cerkvenega orodja in posode

Ljubljana, Poljanska cesta 15

(blizu Alojzijevišča)

se priporoča v izdelovanje vsakovrstne

cerkvene posode in orodja

iz zanesljive kovine po uzorcih ali lastnem načrtu v poljubnem slogu. — Staro posodo popravi in prenovi, posreabri in pozlati; v ognju pozlatuje tudi strelodvodne osti, vse po priznani najnižji ceni.

Po naročilu veleč. gospoda And. Cebaškeka izvršil je za stolno cerkev ljubljansko krasen, bogato pozlačen in ornamentiran lesteneč v renesančnem slogu.

FRANJA CZERNY

umetniška vezateljica

v Stari Loki šte. 15

pri Škofji Loki

priporoča se v izdelovanje **cerkvenih paramentov vsake vrste** (kakor **mašnih oblek, oltarnih prtov** itd.) od najpreprostejših izvršitve do najfinejših slikarije z iglo in vezenje z zlatom.

Stari že obrabljeni paramenti se popravljajo najskrbnejše, da so zopet za uporabo kakor novi.

Vse tu navedeno se izdeluje po najnižjih cenah.

405 B 12-7

? Ali že imaš ? te-le knjige ?

Križev pot za Marijine otroke. Vedno ga lahko dobiš za 20 vin. Če jih vzameš 50 vkup, pa vse za 7 K.

Prav toliko veljajo **Male dnevnice** čast. Matere Božje. Kako vesele nedelje imajo družbeniki in družbenice, ki molijo in prepevajo te z odpustki obdarovane cerkvene molitve! Družbe, ki so jih vodili umrli gospod J. Benkovič, to še vedo.

„Vodilo“ za Marijine družbe. Prav pripravno vezano za moški žep; ima tudi eno sveto mašo in tri litanije. Velja 60 vin.

Molitvenik **„Najboljša mati“** ima v tretji izdaji skoro trikrat toliko branja kakor pa v prvi. Vsak častivec M. in J. Srca ga ima rad. — Ta molitvenik in še „Vodilo“ zraven, oboje tiskano s tako velikimi črkami, da lahko bero vsake oči. Velja le toliko, kolikor velja drobnočrkni molitvenik tudi sam zase; namreč v platnu rud. obr. K 1:50, v usaju, zlati obrezi K 2:— in v najbolj lepi vezavi K 3:—.

Vse te knjige dobiš pri vseh knjigotržcih, posebno v prodajalni **Katol. tisk. društva v Ljubljani**, Kopitarjeve ulice št. 2 in pri založniku **Fr. Bleiweisu** v Lešah, p. Trzič

Marija Sattner

Ljubljana

Dunajska cesta št. 19, II. stop., II. nadstr.
(Medijatova hiša)

se priporoča preč. duhovščini za

izdelovanje cerkv. paramentov

Izdeluje **cele ornate, kazule** v vseh liturgič. barvah, **pluvijale, obhajilne burze, stole** in vse za službo božjo potrebne stvari, priproste in najfineje, kakor se glasi naročilo, v svilnatem in zlatem vezenju. — Izdeluje tudi **bandera in baldahine** ter izvršuje vsakovrstno **cerkveno perilo** iz pristnega platna. Vporablja samo **dobro blago, cene po mogočnosti nizke**, zagotavlja trpežno, vestno delo in hitro postrežbo. Prenovljenje starih paramentov tudi radovoljno prevzame.